

J. L. Hromádka (1)

25. II. 69

1919) *Masarykova filosofie náboženství* etc. (habil. práce)

Přesun z oblasti ideovosti (vůbec myšlení) – důraz na objektivitu:

pravda netkví v pouhé logice, ideovosti (56–57)

pravda nezáleží jen v logických vztazích a abstraktních pojmech (57)

(Masarykovi) je poslední hodnotou idea (43)

(Masaryk) se chce dobrati přesných myšlenek jako pravého výrazu poslední pravdy (43)

(u Troeltsche) podstata pravdy, nejvyšší reality, tkví ve věčných vztazích ideových, neměnných, vždy stejných (51)

pro poslední realitu náboženskou nestačí nám pouhá idea (54)

pravda není jen ve statice; není jen v abstraktních ideách (54)

křesťanství neprojevovalo se v nových ideách (55)

křesťanské podstaty nelze redukovat na pouhý ideový obsah (55)

základ. problém system. theologie: idea či dějinně osobnostní událost (48)

je poslední pravda ve vztazích rozumových, či v určitém Božím dění? (48)

na půdě intelektuální, myšlenkové, nelze rozřešit otázky po pravdě v náboženství (53)

náboženství vede k hodnotám a ideám, které nejsou jen logickými pojmy nebo subjektivními ilusemi, nýbrž metafysickými realitami (57)

co mi pomůže mluvit o pravdě, lásce, bratrství, dobrotě, svatosti, jsou-li to jen pomysly, a nikoli nejvyšší skutečnosti (57)

pravda je více než spleť psychických jevů (50)